

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416207605
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6416207605.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Hlavná 104, 040 01 Košice, IČO: 47 243 368, zastúpeného právnym zástupcom Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom ul. Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému M. I., G..XX.XX.XXXX, E. K. XXX XX Ž.T. G. I., štátny občan SR, o zaplatenie 350,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 350,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 350,-Eur od 02.10.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 19.08.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 350,-Eur spolu s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo žalovanej sumy od 02.10.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (ďalej len „Rámcová zmluva“) a zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorých mu poskytol krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 350,-Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s dohodnutou odplátou jednorázovo do dňa 01.10.2015. Keďže žalovaný poskytnuté finančné prostriedky žalobcovi nevrátil v lehote splatnosti, dostal sa s plnením do omeškania, preto si žalobca voči nemu uplatnil, okrem nároku na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, aj nárok na úrok z omeškania.

2. Dňa 23.08.2016 súd vydal podľa § 265 zákona č.160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) platobný rozkaz č.k. 23Csp/46/2016-13, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto ho súd podľa § 266 ods. 3 CSP uznesením č.k. 23Csp/46/2016-31 zo dňa 15.11.2017 zrušil v plnom rozsahu.

3. Uznesením zo dňa 15.11.2017 súd v súlade s § 167 ods. 2 CSP vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe a poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Spolu s uznesením súd opakovane doručoval žalovanému žalobu s prílohami, ktorú sa však žalovanému nepodarilo doručiť, nakoľko žalovaný je prihlásený na trvalý pobyt v meste Žiar nad Hronom bez uvedenia presnej adresy a skutočný pobyt žalovaného sa súdu ani po opakovaných pokusoch, napriek úkonom vykonaným za účelom zistenia skutočného pobytu, nepodarilo zistiť.

4. Podľa § 116 ods. 2 CSP, ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

5. Nakoľko sa súdu napriek opakovaným pokusom nepodarilo zistiť adresu skutočného pobytu žalovaného súd podľa vyššie citovaného § 116 ods. 2 CSP zverejnil dňa 24.11.2017 oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu, vzhľadom na čo sa žaloba považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

6. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 297 písm. b/ CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-Eur.

8. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Súd oznámením zo dňa 08.01.2018, ktoré bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu dňa 08.01.2018, oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku.

9. Súd vo veci rozhodol rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, pričom vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby a pripojenými prílohami a rozhodol na základe listinných dôkazov založených v súdnom spise. Súd zistil tento skutkový a právny stav.

10. Z predloženej Rámcovej zmluvy zo dňa 28.08.2015 a Zmluvy zo dňa 31.08.2015 mal súd preukázané, že žalobca so žalovaným uzavreli dňa 28.08.2015 a 31.08.2015 tzv. zmluvy na diaľku v súlade s ustanoveniami zákona č.266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Predmetné zmluvy boli uzavreté tak, že žalovaný prijal návrh Rámcovej zmluvy a Zmluvy zo strany žalobcu v súlade s čl. III bod 3. Rámcovej zmluvy, na základe čoho mu žalobca poskytol bezúročne finančné prostriedky vo výške 350,-€ bezhotovostným prevodom na účet žalovaného uvedený v záhlaví uzavretých zmlúv. Predpokladom uzatvorenia Zmluvy a Rámcovej zmluvy bola registrácia žalovaného ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla žalobcu ako veriteľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie Zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. Rámcová zmluva, Zmluva a jej prípadné prílohy nadobudli platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu oboma zmluvnými stranami s ich textom. V prípade veriteľa bol súhlas vyjadrený zaslaním predzmluvného formulára obsahujúceho informácie o podmienkach spotrebiteľského úveru a návrhu Zmluvy spotrebiteľovi formou elektronickej pošty. Zaregistrovaný spotrebiteľ vyjadril svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý mu bol zaslaný veriteľom prostredníctvom elektronickej pošty. Podľa uzavretej Zmluvy sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi celkovú čiastku 357,99 €, ktorú tvorí súčet poskytnutej sumy vo výške 350,-€ a celkových nákladov (príslušenstvo) vyjadrených pevnou sumou vo výške 7,69 €. Celkové náklady predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 29,2 % a sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou vo výške 7,69 €. Poskytnuté finančné prostriedky sa žalovaný zaviazal vrátiť dňa 01.10.2015.

11. Z vykonaného dokazovania Zmluvou a výpisom z účtu žalobcu mal súd preukázané, že žalobca poskytol žalovanému sumu 350,-€, ktorú v súlade s dojednaním v Zmluve previedol na účet žalovaného v deň uzavretia zmluvy, teda dňa 31.08.2015. Za poskytnutie finančných prostriedkov neboli dojednané úroky. Žalobou žalobca uplatnil len nárok na vrátenie poskytnutých (vyplatených) finančných prostriedkov vo výške 350,-€ (žalobca žalobou neuplatnil žiadne poplatky ani náklady spojené s poskytnutím finančných prostriedkov).

12. Na základe uvedeného mal súd preukázanú existenciu záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a v nadväznosti na zmluvné posúdenie pohľadávky aj aktívnu legitimáciu žalobcu v predmetnom spore.

13. Vzhľadom na obsah dojednaného záväzku, ktorý svojou povahou výslovne nenapĺňa žiadne ustanovenie Občianskeho zákonníka (nejde o žiaden osobitný zmluvný typ), možno právny vzťah medzi stranami sporu podriaďiť pod všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 488 a § 489), a tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o nepomenovanej zmluve (§ 51).

14. Predmetná Zmluva nie je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, nakoľko povinnou náležitosťou zmluvy o úvere (§ 497 v spojení s § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka) je povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky úroky, čo v prejednávanej veci nebolo splnené, keďže finančné prostriedky boli žalovanému poskytnuté bezúročne.

15. Uzavretá Zmluva nie je ani zmluva o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, ktorá je tzv. reálnym kontraktom. V prejednávanej veci bolo totiž dojednané poskytnutie finančných prostriedkov za podmienok dojednaných v Zmluve, nešlo o reálne poskytnutie (odovzdanie) finančných prostriedkov žalovanému v čase uzavretia zmluvy.

16. Uzavretú Zmluvu nebolo možné podriaďiť ani pod právny režim zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže išlo o krátkodobé poskytnutie finančných prostriedkov so splatnosťou do 01.10.2015, t. j. do mesiaca od uzavretia zmluvy, pričom podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch platí, že spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace s výnimkou iného úveru alebo pôžičky podľa § 24.

17. Súd má za to, že právne vzťahy medzi stranami sporu, založené uzavretými zmluvami podľa zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, sú spotrebiteľskými vzťahmi, preto je ich potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách a zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy. Žalobca ako poskytovateľ služby konal pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Druhou zmluvnou stranou je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tzv. spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, totiž nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len výlučne na občianskoprávne vzťahy, ale príslušné ustanovenia je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, a to bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Súd na právny vzťah aplikoval aj zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

18. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace s výnimkou iného úveru alebo pôžičky podľa § 24.

Podľa § 2 Zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie a) zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatváraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 8 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, práva spotrebiteľa ustanovené týmto zákonom nemožno vopred zmluvne vylúčiť ani obmedziť, a to bez ohľadu na právny poriadok, ktorým sa zmluvný vzťah riadi. Zmluva na diaľku nesmie obsahovať ustanovenia, ktorými by sa spotrebiteľ vopred vzdával akýchkoľvek práv, a ustanovenia, že dokazovanie týkajúce sa splnenia všetkých povinností dodávateľa alebo časti povinností dodávateľa, ktoré preňho vyplývajú z tohto zákona, spočíva na spotrebiteľovi.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ak tento zákon neustanovuje inak, na zmluvy na diaľku a na právne vzťahy, ktoré z nich vzniknú, sa vzťahujú osobitné predpisy.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

19. Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že dňa 31.08.2015 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému bezúročne finančné prostriedky vo výške 350,-€ bezhotovostným prevodom na účet uvedený v Zmluve, čo má súd preukázané z predloženého výpisu z účtu. Tieto skutočnosti vyplývajú z predložených listinných dôkazov, žalovaný ich nepoprel, preto ich súd s poukazom na § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné. Súd nepodrobil uzavretú zmluvu jej prieskumu z hľadiska súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko sa jednalo o bezúročné poskytnutie finančných prostriedkov, a prípadný záver súdu o tom, že uzavretú Zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, nemôže nijako ovplyvniť záver súdu o dôvodnosti žaloby, nakoľko žalobca žalobou uplatnil nárok na vrátenie vyplatených finančných prostriedkov, t.j. neuhradenej istiny bez akýchkoľvek poplatkov a nákladov súvisiacich s poskytnutím finančných prostriedkov. Súdom priznaná suma teda nezahŕňa žiadne úroky ani poplatky alebo náklady, ktoré by vyplývali z uzavretej zmluvy. Prípadný záver súdu o tom, že vzniknutý právny vzťah je bezúročný a bez poplatkov by tak bol bez právneho významu.

20. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, preto súd podanej žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy, keďže žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 350,-€ a súdu nebol predložený žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by žalovaný uhradil žalobcovi čo i len časť poskytnutej sumy, rovnako ako nebolo predložené žiadne tvrdenie ani predložený žiadny dôkaz svedčiaci o tom, že by záväzok žalovaného zaplatiť poskytnutú sumu zanikol prípadne iným spôsobom než splnením.

21. Okrem žalovanej sumy žalobca požadoval priznať aj úroky z omeškania, a to odo dňa 02.10.2015 do zaplatenia. Žalobca požadoval priznať úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dohodnutom dni splatnosti (01.10.2015). Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorý sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 ods. 1 tohto vládneho nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 02.10.2015 bola 0,05 % ročne. Vzhľadom na uvedené súd priznal úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne, a to počnúc dňom 02.10.2015 až do zaplatenia, keďže si ich žalobca uplatnil v súlade s platnou právnou úpravou.

22. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie súd uložil žalovanému, aby súdom uloženú povinnosť splnil v lehote 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku.

23. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).